

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 9. 2013, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 2. 8. 2013, č. j. .... náleží žalobci od dne 3. 7. 2013 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSS Uherské Hradiště ze dne 24. 7. 2013, podle kterého z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %.

Proti rozhodnutí podal účastník řízení námitky ze dne 19. 8. 2013, vyslovil nesouhlas s přiznáním invalidního důchodu pouze pro invaliditu druhého stupně. Poukázal na přetrvávající léčbu neurologických potíží – brnění všech končetin a horší motorika, nevratné a trvalé změny na páteři – skolióza páteře. Jeho zdravotní stav se stále zhoršuje.

Rozhodnutím žalované ze dne 5. 9. 2013, č. j. .... byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013 bylo potvrzeno.

Žalobce žalobou ze dne 11. 9. 2013 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 13. 9. 2013 se domáhal zrušení přezkoumávaného rozhodnutí, s nímž nesouhlasil, neboť hodnocení jeho zdravotního stavu je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zdravotní stav byl hodnocen, aniž by byl podrobněji zkoumán, v podstatě „od stolu“. Uvedl, že jeho zdravotní stav trvale a nezvratně poškozen, není schopen dlouhodobější činnosti. Z uvedeného proto vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 30. 10. 2013 poukázala na posudek lékaře ČSSZ pracoviště Brno ze dne 3. 9. 2013, který byl vypracován v rámci námitkového řízení za účelem posouzení zdravotního stavu jmenovaného. Shodně s posouzením učiněným OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24. 7. 2013 byla konstatována míra poklesu pracovní schopnosti 50%. V předmětné věci byla lékařská prohlídka konaná po roce 2011, což odůvodňuje aplikaci zákona č. 220/2011 Sb., tedy provedení změny invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, avšak ve výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, tedy bez finanční změny. Žalovaná postupovala proto v souladu s platnými zákonnými předpisy a není si vědoma pochybení. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

V předmětné věci bylo nařízeno jednání u Krajského soudu v Brně dne 30. 12. 2013. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že jeho zdravotní potíže jsou orientovány především v oblasti páteře. V roce 1991 utrpěl úraz při autonehodě, došlo ke zlomenině prvního až třetího obratle krční páteře, ochrnula mu levá horní končetina, jejíž pohyblivost má do současné doby značně omezenou. Je stále v pravidelné lékařské péči neurologické. Poslední vyšetření bylo provedeno na neurologické klinice Fakultní nemocnice Brno dne 4. 12. 2013. Tuto lékařskou zprávu předložil PK MPSV ČR k posudkovému zhodnocení. Dále poukázal na úraz, který utrpěl v lednu roku 2013, došlo ke zlomenině pravé horní končetiny, která mu doposud trne a brní. Potvrdil, že při jednání PK MPSV ČR v Brně byla k dispozici jeho kompletní zdravotní dokumentace.

Zástupkyně žalované navrhla vzhledem k posudkovému závěru PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 12. 2013 zamítnutí žaloby.

V posudkové dokumentaci OSSZ Uherské Hradiště je evidován posudek lékařky ze dne 24. 7. 2013, která provedla posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce k jeho žádosti o změnu výše invalidního důchodu podané dne 27. 6. 2013. Posudek vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Čápkové ze dne 8. 7. 2013 a dalších nálezů odborných lékařů, sice neurologie Fakultní nemocnice Brno MUDr. Kadaňky ze dne 3. 7. 2013. Byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po závažném úraze před několika lety, v roce 1991 utrpěl frakturu C1-C3 a supraklavikulární lézy brachiálního plexu, léčen je operativně s následným částečným ochrnutím levé ruky, na které se adaptoval, zdravotní stav v lednu 2013 je komplikován frakturou pravého zápěstí, pak i lumbágem. Bylo přihlédnuto k vyšetření z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Brno – Bohunice. Posuzovaný je vyučený kuchař, profesi pro následky úrazu není schopen vykonávat, pracoval jako strážný, nyní dělník – řidič. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po úraze páteře, pokles pracovní schopnosti pro uvedené zdravotní postižení

bylo hodnoceno podle kap. XIII, oddíl E, položka 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila tato hodnota o 10 % celkově na 50 %. Posudkový závěr zněl, že je invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění (dále jen „zdp“), jde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná zdravotní stav posuzovaného, za tím účelem nechala vypracovat posudek dne 3. 9. 2013. Přihlédla k námitkám posuzovaného, který uváděl, že nebyly zohledněny všechny změny jeho zdravotního stavu, přetrvává léčba neurologických potíží – brnění všech končetin, horší motorika. Dále nebyly zohledněny nevratné a trvalé změny na páteři – skolióza páteře, nebyly zohledněny lékařské nálezy, a sice Fakultní nemocnice Brno – Bohunice, neurologická klinika, lékařskou zprávu ze dne 3. 7. 2013 z uvedeného zařízení přiložil k námitkám. Vzhledem ke zdravotním potížím není schopen vykonávat pracovní činnost, navrhl proto přiznání invalidity třetího stupně. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka prostudovala veškerou podkladovou dokumentaci, zohlednila i doloženou zdravotní dokumentaci ze strany žalobce a na základě i vyšetření posuzovaného při jednání dospěla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti posuzovaného. Rozhodující příčinou je stav po zlomenině krčního obratle C1-3 při úraze dne 23. 10. 1991, zlomenina byla řešena operačně kovovou fixací a kostním štěpem, poúrazový stav byl komplikovaný supraklavikulární lézí brachiálního plexu horního typu vlevo s následnou operací – transplantace interkostálních nervů v únoru roku 1993. Zdravotní stav byl hodnocen jako stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatření. Rozhodující příčinou byl stav zařazený pod kap. XIII, oddíl E, položka 1c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40%. Vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila hodnota o 10%, celkově na 50 %. Jedná se tudíž nadále o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, ale jde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 12. 2013. V rámci posudkové komise zasedala i lékařka specialista z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání komise přítomna, rovněž byla i objektivně vyšetřena. Posudková komise čerpala z lékařských nálezů, zdravotní dokumentace uvedené v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen a dále i z lékařských nálezů přiložených k žalobě, rovněž taxativně uvedených v obsahu posudku. Bylo přihlédnuto k tomu, že žalobce je absolventem SOÚ – obor kuchař, pracoval v oboru, poté jako strážník, skladník, od roku 2005 jako dělník a řidič na plný úvazek, od 9. 1. 2013 je v pracovní neschopnosti. Od října 2013 je veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Z posudkového hodnocení vyplynulo, že se jedná o posuzovaného ve věku 41 let, vyučeného kuchaře. Od mládí nedoslýchá na levé ucho, ale na poruchu je adaptován. V roce 1991 utrpěl poranění krční páteře, která byla léčena osteosyntézou krčních obratlů, a došlo k poranění horní porce pažního pleteně na

nedominantní levé horní končetině. Začátkem roku 2013 byl léčen pro bolesti dolních zad, proběhla i rehabilitace. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl zdravotní stav posuzovaného dlouhodobě stabilizovaný. Trvaly příznaky postižení funkce horní porce brachiálního plexu vlevo s omezením schopnosti elevace paže v ramenním kloubu a omezením svalové síly flexe v levém loketním kloubu. Funkce levé ruky porušena nebyla. Na toto postižení byl postižený za dlouhou dobu trvání poruchy adaptován a při částečné invaliditě, později invaliditě prvního stupně pracoval v řadě profesí. Dále přítomny poúrazové změny na krční páteři s provedenou fixací tří krčních obratlů a příznaky dekompenzace postkontuzní cervikální myelopatie s kvadruhyperreflexií a subjektivním pocitem parestézií, zhoršení chůze a zhoršení obratnosti rukou. V oblasti bederní páteře podstatnější dlouhodobě trvající funkční porucha není dokumentována. Postižení páteře lze hodnotit nanejvýš jako středně těžké funkční postižení jednoho úseku páteře, se závažnou poruchou dynamiky krční páteře s projevy dráždění, nervový struktur, bez poruchy funkce svěřačů. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudkové komise, tato došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po úrazu páteře, funkčně zhodnocen výše. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena podle kap. XIII, oddíl E, položka 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění. Protože posudková komise měla za to, že pokles pracovní schopnosti hodnocený na základě všech zdravotních postižení a dalších posudkově významných skutečností je vyšší, než horní hranice v citované položce, zvýšila hodnocení poklesu pracovní schopnosti o 10%. Pokles pracovní schopnosti nemohl být stanoven podle položky 1d citovaného ustanovení, poněvadž nebyla naplněna kritéria zde uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení. Posudkový výrok zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Bylo zjištěno, že žalobci byl přiznán plný invalidní důchod ode dne 4. 9. 1992 podle předpisů platných před 1. 1. 1996, který byl ode dne 24. 12. 1994 změněn na částečný invalidní důchod, který se od 1. 1. 2010 považoval za invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. K této změně došlo přijetím zákona č. 306/2008 Sb., podle něhož namísto dvou druhů invalidity s odpovídajícími dvěma druhy důchodu zavedl invaliditu jedinou, zato se třemi stupni. Žalovaná vydala dne 2. 8. 2013 rozhodnutí s tím, že žalobci sice od 3. 7. 2013 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně (s přihlédnutím k posudku OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 24. 7. 2013), avšak tento důchod náleží ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná postupovala zcela v souladu se zákonem č. 220/2011 Sb., podle něhož „vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. 1. 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši.“ Učiněný závěr uvedený v posudku OSZZ v Uherském Hradišti ze dne 24. 7. 2013 byl podložen i posudkem ČSSZ pracoviště Brno ze dne 3. 9. 2013 v rámci námitkového řízení i posudkem PK MPS ČR v Brně ze dne 12. 12. 2013 v rámci přezkumného soudního řízení. Pouze nutno poukázat na odlišnost, která spočívala pravděpodobně v administrativním pochybení, neboť v posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24. 7. 2013 je rozhodující zdravotní postižení sice zařazeno pod kap. XIII, oddíl E, nikoliv však položka 1c, nýbrž položka 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., přičemž míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40%, ačkoliv pod položkou 1 písm. d) je procentní rozpětí stanoveno 50 % - 70 %, naproti tomu pod položkou 1 písm. c) je vymezeno procentní rozpětí 30 % - 40 %. Uvedená skutečnost proto potvrzuje administrativní

nedostatek. Jak vyplývá z hodnocení zdravotního stavu posuzovaného, provedené ČSSZ, pracoviště Brno i PK MPSV ČR v Brně, zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný (§ 39 odst. 6 zdp). Komplexním rozbořem, který provedla PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 12. 12. 2013 byl znovu posuzován časový průběh zjištěných onemocnění, charakter a rozsah změn postižení celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, nebyla však prokázána progresa zdravotního stavu i nárůst zdravotních komplikací či dalších životních omezení. Nutno dále zdůraznit, že žalobce i v rámci jednání u Krajského soudu v Brně uznal, že PK MPSV ČR v Brně měla k dispozici jeho kompletní zdravotní dokumentaci. Proti citovanému posudku neměl připomínky.

Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud v podstatě shodu všech posudků ve vyhodnocení poklesu míry pracovní schopnosti žalobce, vyjma posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24. 7. 2013, což bylo odůvodněno výše. Jak vyplývá, stanovené rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti žalobce neodpovídá žádnému z kritérií uvedených v § 39 odst. 2 zdp. Žádný z výše uvedených posudků tak neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce náleží do kategorie invalidity druhého stupně, není důvodu o správnosti závěru učiněných v jednotlivých posudech pochybovat.

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 12. 12. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl jeho námitkám vzneseným v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. prosince 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová